Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

101

2

q. uolentib⁹ cooperatur pficiens. Vt g
uelimus operatur. Cum aiũ uolumus.
ꝗ sic uolumus ut pficiam⁹ nob⁹ coopa
tur. tam sine illo. ut operante ut uelimus. ut coopante cũ uolum⁹. bona pietatis opa non ualem⁹. Ecce his ũbis satis aptur. que sit opans grã et q coopans. Opans enim ē que ꝓuenit uoluntatē bonam. Ea enim lubat ē ꝓparatur hominis uoluntas ut sit bona. bonumq; efficacē uelit. Coopans ũ grã uoluntatē iã bonã. sequit adiuuando. Vnde aũg contra uulianũ hereticũ qui bonã uoluntatem ex libo arbitrio tm̃ cē dicebat. atq; hominē p libm arbitriũ posse bonum uelle. ē opari sine grã asserebat ait. Aptam de cõmendatione grē apls ꝓtulit sententiã cum ait. non ē. u. n. c. s. m: dĩ, hoc si attenderes uliane. non extendes contra grãm merita uoluntatis humanę. Non iõ enĩ miseretur ds alicui. qã uolunt ꝗ cucurrit. s; iõ uolunt ꝗ cucurrit. q miseretur ds. Paratur enĩ uoluntã hominis ad⁹. ꝗ a dno gressus hois dirigunt. Idoq; congrue ait. n ē. v. n. c. s. m. dĩ. Non quia h̃ sine uoluntate nrã agatur. s; quia uoluntas nrã nil boni agit. n̄ diuinit⁹ adiuuetur. Vnde alibi apls ait. n̄ autē ego s; grã dĩ mecũ. Non iõ dĩ. qã mih̃ boni agebat. s; quia mih̃ bõi aget. si illa non adiuuaret. His testimonijs apte insinuatur. qã uoluntas hominis grã dĩ ꝓuenit⁹ atq; ꝓparatur. ut fiat bona. n̄ ut fiat voluntas. q ꝗ ante grãm uoluntas erat. s; non erat bona ꝗ recta uoluntas.

ut pficiam⁹

Si ope ran grã ꝗ que co operans.

Aũg.

Aũg. Ob pfectioe iustiçie.

Aũg ad paulinũ.

Voluntatē Quid sit uoluntas.

Ipsam aũg int̄ de duab⁹ aiãb⁹ ita diffinit. Voluntas ē animi motus cogente nullo. ad aliq̃d non admittendum. ut adipiscendũ. Hec g ut non admittat malũ. ꝗ adipiscat bonum. ꝓuenitur. ꝗ ꝓparat dĩ grã. Vnde apls. grãm ꝓuenientē. ꝗ subsequentem cõmendans. i. operantē. ꝗ cooperantem. uigilanter dixē. n̄ ē volentis. ē tm̃. s; m. dĩ. non ē ĩtuso. non ē miserentis dĩ. s; uolentis ꝗ currentis. Nam si ut quib⁹dã placuit. q. dictũ est. ita accipiatur. n̄ ē. uol. n. curē ꝗ ē. tamq̃m dicatur. n̄ sufficit sola uoluntas hominis. si n̄ sit ꝗ mia dĩ. econtrā dr. n̄ suffiē ꝗ mia dĩ. si n̄ sit uoluntas hominis. Ac ꝑhoc si recte dictum ē illud. q. id uoluntas hois sola. non implet. cur mia n̄ econtrario recte dr. n̄ miserentis ē dĩ. s; uolentis ē hominis. cũ id mia sola n̄ impleat. Homo enĩ ēdē ut spare n̄ potest. nisi uelit. n̄ ꝓuenire ad paloã. nisi uoluntate curat. Restat g ut ido ita recte dictum intelligat. ut totum detur do. qui hominis uoluntatem bonam ꝗ ꝓparat adiuuando. ꝗ adiuuat ꝓparatam. nolentē ꝓuenire. ut uelit uolentem subsequit. ne frustra uelit. Ecce his ũbis. ꝗ alis ꝓmissis. euidenter ostitur. qã uoluntas hominis ꝓparatur. ꝗ ꝓuenit grã dĩ. ut bonũ uelit. ꝗ adiuuatur. ne frustra uelit. Q bona uoluntas comitatur ꝗ grãm.

Ita q bona uoluntas comitat ꝗ grãm. grãm. non grã uoluntatē. Vn aũg ad bonifacium papam scribens ꝗ pelagianos inquit. Cum fides impetrat iustificationem. sicut unicuq; ds partitur ē mensurã fidei. n̄ grãm dĩ aliquid mihi pceditur humani. s; ipa meretur augeri. ut aucta meratur. ꝗ pfici uoluntate comitante n̄ diuentre pedissequa. n̄ ꝓua. Ecce hic expsse habes. q. grã ꝓuenit bonę uoluntatis meritũ. ꝗ ipsa uoluntas dũ.

Aũg in ench. De operante grã ꝗ cooperante ꝗ hois uoluntate adhuc. Aũg.

Aũg.